

Discussionsener i det andet Thing med god Grund fremhævet, at Discussion om Personligheder altid er meget uheldig i en Folkerepræsentations Skjod, og jeg troer kun at behøve at henvise til et Naboland, for at godtgjøre, hvor uheldigt det er, naar enhver til Understøttelse trængende Personlighed skal fremdrages og vendes og dreies, ikke for at bedømme, om Regjeringen har havt Ret eller Uret i at benytte en Bemyndigelse med Hensyn til denne Person, men for at bedømme, om denne Person overhovedet bør bevilges Noget. Alle de Lovs, som Regjeringen ellers først i sit Skjod skal bedømme, og som det da er meget lettere senere for Rigsdagen at kritisere, skulle i dette Tilfælde bedømmes i Rigsdagen a priori, og dette troer jeg ikke er hensigtsmæssigt. Jeg vil ikke paaberaabe mig, thi Enhver kan sige sig det selv, at, hvor en saadan Afgjørelse efter personligt Skøn skal finde Sted, der er det meget lettere, at en mindre rigtig Opfattelse af Sagen kan finde Sted, naar den strax paa een Gang, saaledes som Sagen stiller sig under den første Discussion, skal afgjøres, end hvor Regjeringen først har afgjort Sagen paa sit Ansvar og der dernæst blot er Spørgsmaal om at kritisere Regjeringen. Forsaavidt der er henvist til, at et saadant Forslag kunde sættes i Forbindelse med Finantsloven, da maa jeg dertil erindre, at det allerede paa den foregaaende Rigsdag med god Grund er fremhævet, at det er ønskeligt, at der inddrages saa faa Details som muligt under Finantsforslagets Behandling, og dette vil være en meget vanskelig og byrdefuld Detail. Men hertil kommer endnu en anden Grund. Det har nemlig allerede i denne Rigsdagens anden Sæssion vist sig, at det ikke er let at faae Finantsforslaget færdigt behandlet i 2 Maaneder, og endskøndt jeg meget vel veed, at Grundloven, navnlig ved Hjælp af Skattebevillingsretten, sætter Rigsdagen istand til at blive sammen over 2 Maaneder, uagtet Kongen kan opløse den, saa maa jeg dog paa den anden Side udtale som Regjeringens Anskuelse, at ordenligtvis burde det dog kunne være muligt, at Rigsdagen kun blev 2 Maaneder sammen. Men dette er kun muligt, naar Finantsforslaget indrettes saaledes, at al uvedkommende

Detail deraf udelukkes, og det kun kommer til at omfatte den hele endelige Dypgjørelse af Statens Indtægter og Udgifter. Man skal derimod vel vogte sig, for at slyde ind under Finantsloven en Mængde saadanne Detailspørgsmaal som de her omhandlede. — Det er fremhævet af den ærede Ordfører som et Motiv til at tage det omhandlede Forslag til Følge, at Legislaturen da vilde have det i sin Haand at hjælpe saadanne trængende Børn, navnlig af Kvindefønnet, som vare over 18 Aar, og det er fremhævet med megen Varme, hvormeget mere der ofte kan tale for, at en saadan trængende Person kommes til Hjælp, end Børn under 18 Aar. Jeg kan i dette Stykke være ganske enig med den ærede Ordfører. Ogsaa jeg erkjender det meget Ønskelige i, om man kunde komme saadanne trængende Personer til Hjælp ogsaa efter det 18de Aar. Men jeg kan ikke erkjende, at dette bedre naaes ved Udvalgets Forslag end ved Regjeringens; thi Regjeringen har det ogsaa efter sit Forslag i sin Haand at forelægge specielle Lovforslag med Hensyn til enkelte Individer over 18 Aar, som der maatte være Anledning til at tilstaae Pension udenfor Reglen. Forskjellen er kun den, at Udvalget vil have denne Regel anvendt paa alle Børneunderstøttelser, hvormod Regjeringen kun vil forbeholde sig den for de særlige Tilfælde, hvor det efter Pensionssloven er nødvendigt, nemlig hvor Bedkommende ere over 18 Aar; og det er aabenbart, at Antallet af de Tilfælde, hvor specielle Lovforslag gjøres fornødne, vil være meget mindre, naar der kun er Spørgsmaal om, at de skulle behøves for dem, der have passeret det 18de Aar.

Rigsministeren: Jeg udbeder mig Forsamlingens Tilladelse til at dvæle nogle Døgn med den ærede Ordførers Foredrag. Der er især eet Punkt deraf, som jeg vil underkaste nogen nærmere Bedømmelse, nemlig det Forslag, at Embedsmændenes Tjenestetid ikke skal regnes længere tilbage end fra det 25de Aar, og at den Tjenestetid, de have tilbagelagt før deres 25de Aar, ikke skal medregnes til at bestemme Pensionens Størrelse. Det er en Bestemmelse, som idetmindste vil falde håardt paa den militaire Stand, og saa at sige udeluk-